

สัตว์แพทย์ทหารหรือพลเรือน

โดย
“ท. ทหาร”

ข้าพเจ้าเคยได้รับปัญหาบ่อย ๆ จากผู้
กำลังศึกษาวิชาสัตวแพทย์ศาสตร์ บัณฑิตทายดา
“สัตวแพทย์ทหารเป็นอย่างไรบ้าง? ดีไหม?”
ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าขบคิด ไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไรดี
ครั้นจะวาดท่วงทิวจะเขากับตัวเอง
เกินไป เพราะผู้เขียนอยู่ในเครื่องแบบทหาร
ครั้นจะว่าไม่ดี ก็เกรงจะถูกผู้ถามขยี้หน้า
เมื่อไม่ทำไม่จึงเป็นทหารได้ จึงตอบ
อย่างซื่อไปที่ว่า “ขอให้พิจารณาเอาเอง
แต่ถนัดถใจอย่างกลมไต่หน้อยแต่ ถ้า
ท่านรักทหาร ก็ไปเป็นทหาร ถ้าไม่ชอบ
ทหารจริงไปอยู่กรมปศุสัตว์” แต่สำหรับ
ข้าพเจ้านั้นคิดว่า ทหารก็ดี พลเรือนก็ไม่
เลว มีโอกาสได้ใช้ความรู้ที่เล่าเรียนมา และ
ทดแทนคุณแก่ชาติผู้ให้กำเนิดด้วยกนทงต้อง
ฝ่าย ทั้งยังอยู่ในวงราชการ และรัฐบาล
เดียวกนทงอีกด้วย ต่างกันแต่เพียงฝ่ายหนึ่ง

มีเครื่องแบบเป็นทหาร อีกฝ่ายหนึ่ง
พลเรือนเท่านั้น.
ผู้เขียนได้สมัครเข้าเป็นทหาร เมื่อปี พ.ศ.
๒๔๘๕ ซึ่งมันส์ดีสัตวแพทย์รุ่น พ.ศ.
สมัครเป็นทหารถึง ๒ นาย จากจำนวนนี้
ที่สำเร็จ ๑๒ นาย แต่ผลดีสัตวแพทย์ได้
จริง ๆ เพียง ๕ นาย อีก ๒ นาย
เรื่องส่วนควาดีของเด็กลอย จึงไม่มีโอกาส
ได้แต่งเครื่องแบบทหาร พวกข้าพเจ้าทั้ง
นาย ได้รับการช่วยเหลือของเคนเป็น
คียง จากท่านอาจารย์พันเอก หดดวง
รักษสัตว ซึ่งขณะนั้นยศเพียงพันโท
ทำให้พวกข้าพเจ้าจะดมบุญคุณเต็มที่ได้
ข้าพเจ้า สำเร็จ ยุทธนา นายทหารชั้น ๒ บั
จึงเมื่อแรกทีเป็นทหาร (ความจริงหอด
วันเหมือนกัน) ก็ได้รับยศเป็นจ่านายสิบ
เดยกเดียว และเป็น จ.ต.อ. อยู่ ๑๕ ปี

(ความจริงมากกว่า) ก็ได้รับพระราชทาน
ยศเป็นว่าทวยศรี ได้รับเงินเดือน ๆ ละ
๘๐ บาท สำหรับเงินเพิ่มค่าเช่า ๒๐ บาท
จะได้รับยกเมื่อทำงานแล้ว ๑ ปี เป็นอัน
ว่าข้าพเจ้าต้อง ขาดทุน ด้วดแพทย์ พดเรียนไป
๘,๖๐๐ บาท แต่ต้นทุนทางการได้ ยกเด็ก
ระเบียบบอหนแดง คงได้รับ เตมอศตรา รวบทง
เงินเพิ่มค่าเช่าด้วย ในปีแรก ที่เป็นเวลา
ร.ค. เดยยกเดยว.

ในระหว่างที่ยังมีไต เป็นนายทหารสัญญา
บัตร (เป็น จ.ส.อ.) พวกข้าพเจ้าทั้ง ๔ ได้
รับคำสั่งให้อนรวมกับทหาร (พดทหาร)

ในกองโรงพยาบาลสัตว์ ทบ. ตามตพญาไท
เพื่อผลการกระทำหน้าที่นายสิบเวรร่วมกับนาย
สิบอื่น ๆ ข้าพเจ้า และเพื่อนต้องนอนให้
“รดแทงค” รุกรานอยู่หลายคน จนกระ
ทั่งได้ รับคำสั่งให้เดินทาง ไปด้วดคชนบองกน
โรครินเดอว์ เปล์ด แก่ โค ของ ทาง ราช การ
พร้อมทั้งตอนโคหนุ่ม ทงหมด ที่ ตามด จันทก
ข้าพเจ้าทางด้ออกเดินทางไปพร้อมด้วยนายเจิม
เวชศาสตร์เป็นผู้ควบคุม(ขณะนั้นทางทหาร
ขอความช่วยเหลือ) พวกเราด้รู้ด้ดินเตนเล็กนอย
เพราะเป็นครั้งแรกในชีวิต ที่จะต้องผจญกับโค
(เกือบเป็นโคบ้ากัว่าได้) พวกนด้วยตนเอง
และกำลังช่วยมอของพวกเราจริง ๆ เมื่อ

ครึ่งเรียนอยู่นั้นด้วนมากหนักไป ในทางทฤษฎี
ด้หรับในทางปฏิบัติ พวกเรา มีโอกาสได้ ทำ
นอยเหตอเกิน อักทงยงถูกด้ำทบจากนาย
ทหารบางท่านและนายสิบบางคน ด้ให้ รมัด
ระว้ห็นอย เพราะ ด้ทนน ยงกบ กระทิง
เป็ดยว เตรียมคอยหลดบให้ด้ เมอชอน
หรือถอนเข้มนดยาดแด้ว เดยยงทำให้ข้าพ-
เจ้าด้ก้หวน ๆ ชอบกถ แต่มาคคอกทจว
เรานกเป็นด้ตว ด้กทมีบัญญัติเศศกจวด้ตวทง
หลดยในโลกด้วยกัน ยิงกด้วณยงเป็นหมอ
รักษาด้ตวจะกถด้วอะไรกบมันนะ ด้ทยการ
ต่าง ๆ กเรียนมาเกือบหมดด้นแด้ว ด้งนน
จิงพอมก้างใจชบบาง.

ในที่สุด ณ ที่จันทก ข้าพเจ้าได้ประ-
ด้พเหตุการณ์เจ้าจริง ๆ ด้ทนนเกือบจะ
เป็นโคบ้าด้ยให้ด้ เพราะบริเวณที่เดยง
กนอยนนั้นเป็นป่าที่บกกว้างใหญ่ เวดากตาง
จนก้ได้คอนเข้ป่าห้ากน เวดายนจิงคอน
เข้คอก มีโคบางด้วหลดฝงไม้ด้ เข้คอก
คนเผ้ ออกคตามไปพบแต่ทรวาก ชิง เลือดากเขา
ไปกนด้ยแด้ว ฉะฉนการปฏิบัติด้งานของ
พวกเราจิงเป็นเรื่องหนักใจอย่มาก ชองที่
ว่าทำกนอย่างด้และแน้นหนาแด้ว ยิงไม้ ด้วยพง
จันไต้ เข้มนด้คกแด้วหลดกอก จนกระทง
เข้มนคเตรียมเขาไปด้วยหมด ค้องโทรเตช

วันระกอรอยวกเวณสดบกันไป ทงให้
 ฌิตยบองกนมาทงไม่พวยศยทกศว ฐาพ-
 เจ้าเคยผจญกับโคเมือโมกเดอนมาน คราวน
 จะของประสพผ้ออก ม้าไทยเรากิ่งแมจะศว
 เด็ก ๆ กจรง แต่ยกหน้าชกมยเก่งไม่ใช้
 เณ ทำให้ตองคอยหตบคอยหตกนอยขง
 รมตระวง ถึงหากจะเคยชินกับโคมาเดัว
 เหมฉิตยาก็ยังไม่วยหัก กระทบฉิตย
 กยงไม่พนแตก และเดวก็คอย ๆ ชำนาญ
 ษทตระนอย ๆ เทคนคตาง ๆ เกอบจะไม่ได
 น้าออกใช้กันเดย เพราะถ้ามวปฏิบัตให้ถูก
 แบบถูกแผนเดว จะทำไม่เสร้างในวณเดยว
 เป็นแน เนื่องจากมามีจำนวนมากตวยกัน
 ถานทปฏิบัตงานหรือทห้วงไกลจากทพทมาก
 รัตนชยานพาหนะก็ไม่สะดวก ถนนหนทาง
 เองมาก บางวันรัตนชเดยระหว่งทางจำ
 คชขงยากตบทพทอยงเห็นคเห็นอย ทำให้ระตค
 ดงพดงทว “สัตว์แพทยกราทงแคตตงฝน
 รัตนชระหนาวเราทนผจญเรยไป”

ระหว่งการปราบโรค ชูร่าอยู่ ทาง ภาค
 เชนอนน เราชาติคณนยานากาโนด ซึ่ง
 ไรรักษาโรคคน หาชอได ยากเต็มท อักทง
 ภาคสูงตบ ม้าทบวยศยวโรคส่วนมากใช้
 รัตนชถาย ใต พิจารณาว่าตัวไหน พอจะ
 รัตนชคุมคยา เชน ยงแข่งแรงและเป็นม้าขนาด

ตั้งแล้ว เราจึงต้องจัดการรักษาให้ ถ้า
 หากเป็นมาขนาดเต็ดและอ่อนแอแล้ว เป็น
 จัดการเอาตงหลุมหมด จนกระทั่งททว
 เหลดาอนและชาวบานหาว่าพวกรเราทารนแก่ม้า
 หารู้ไม่ว่าเรามความจำเป็นเพียงใด แคไหนจึง
 คองทำเชนนน ทง ๆ ทพวกรเราทกคนก็เป็น
 พุทชมามกระ ฐาพเจ้าผจญภัยกับโรคชูร่า
 เป็นเวตา ๑ ปี จึงได้ ถูกเรียกตบ พระนคร
 เพื่อให้ร่วมเดินทาง ไปกับ ทหารม้า รัมมอย
 ตนแดน & รัฐมาตยทญบ้นนยกให้เรา ระหว่ง
 สงคราม และได้อยูทนนเพียง ๒ เดือนก็ได้
 รัตคาส่งให้ถอนตัวตบ ม้าทหน้าไปตวยใน
 คราวนมีไม่มากนัก ฉะนน จึงไม่มีโรค
 ะไรทรนแรงเกิดชนเดย คอจากนชหาพ-
 กระทบเรวร้อนไปเรย ๆ บางคราวก็อยูก
 ทหารม้า บางคราวก็อยูกกับทหารราบ และ
 ถาทหารบ้นใหญ่ยงไม่เล็กใช้มา กคงจะได้ไป
 อยุ่เดว ซึ่งสัตว์แพทยททวทรนถอว่ากร
 ได้ไปเห็นงานตามหน่วยตาง ๆ โดย ฉะ-
 เพราะอยงยงสำหรับทหารม้าตวยเดว เป็น
 ขงสำคัญอยงยง สัตวแพทยททวทรน
 ศวท หาโอการศ คตูกคต กับ ทหารม้า เดยบาง
 เพราะอยงไรกตททหารม้ากสัตว์แพทย นน จะ
 แยกออกจกกันไม่ได้ ทโตมททหารมาทน
 จะตองมีสัตว์แพทยอยควยเดมอเป็นเงาคตามคว

ตั้งเช่นทุกวันนี้สัตว์แพทยทหาร ก็ยังมีทหารมา
 เป็นผู้บังคับบัญชา ตั้งหน้าตั้งต้วแพทยทหาร
 จึงจำต้อง อาศัย ทหารมา เป็นที่ตก ขัด มนอยู่
 คตชคชายุราชการ.

สรุปแล้วสัตว์แพทยทหารต้องออกหัวเมือง

สัตว์แพทยพลเรือน ก็คง ออก ท้องที่ ผจญกับ

สัตว์คล้าย ๆ กัน แต่ใครจะตั้งว่าใครนั้น
 เป็นหน้าที่ของท่านที่จะตัดสินเอาเอง

แต่สัตว์มันยังรู้จัก Adaptation เราเป็น

สัตว์ โลกอันประเดี๋ยวจึงจะมี Adaptation

ดีกว่าสัตว์อื่นมากมายนัก.

การประกวดไก่พันธุ์ ชนิดต่าง ๆ ประจำปี ๒๕๕๒

คณะกรรมการสมาคมตั้งได้มีการเคย
ได้ ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน ตั้งแต่
ปีพ.ศ. ๒๕๕๑ หนึ่งครั้ง หนึ่งครั้ง ในอัน
ที่จะจัดใหม่งานแสดงเกษตรกรรม รวมทั้ง
การประกวดพันธุ์สัตว์ชนิดต่าง ๆ ชนิดต่าง
ได้เคยจัดมาแล้ว ณราชตฤณมัยสมาคม ใน
ปีพ.ศ. ๒๕๕๐ ในที่สุดจึงได้กำหนดเขาว่า
จะจัด ๑-๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ส่วนสถานที่
จัดงานได้ตกลงเลือกใช้บริเวณสวนอัมพร
โครงการแสดงงาน ครึ่งนี้ได้รับความ ร่วมมือ
จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตั้งให้กรมต่าง ๆ

ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่าง ๆ มาแสดง
ด้วย ต่อมาเมื่อใกล้วันเตรียมงาน
ปรากฏว่ามีอุปสรรคบางอย่างเกิดขึ้น การ
จัดงานแสดงเกษตรกรรมครั้งนี้ จึงเป็นอันถ
ทอด คณะกรรมการสมาคมตั้งกล่าวจึง
ได้ตกลง จะจัดใหม่แต่เฉพาะการ ประกวดไก่
พันธุ์อย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ของสมาคม จึงได้ขอความร่วมมือ
มาจากเทศบาลนครกรุงเทพฯ ก็ได้รับความ
ร่วมมือ และรับความอุปการะ จากนายประยูร
คารากร นายอนุชา นายบุญทอง เดชะกวด
นายทวีศักดิ์ ปลัดสวัสดิ์ ได้ช่วยเหลือทั้งใน
ด้านการจัดสถานที่ การจัดหารางวัล และเงิน
ค่าใช้จ่ายบางส่วน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายท
วไปให้สถานที่ประกวดครั้งนี้ได้เลือกใช้บริเวณ
เกาะชอย ส่วนคุณสมบัติครั้งแรกได้ตกลงจะจัด
การประกวดไก่พันธุ์ทุกชนิด โดยแบ่งเป็น ๕
ครั้งคือ วันอาทิตย์ที่ ๓๐ มกราคม วันอาทิตย์
ที่ ๖ กุมภาพันธ์ วันอาทิตย์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์
และวันอาทิตย์ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ แต่
การประกวดจัดไปได้เพียง ๒ ครั้ง คือวันอา
ทิตย์ที่ ๓๐ มกราคม และ วันอาทิตย์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
ก็มีอุปสรรคอันสำคัญมาขัด
ขวาง กล่าวคืองบประมาณที่จะใช้จ่ายและตั้ง
ของจะให้เงินรางวัลไม่เพียงพอจะจัดการประ
ประกวดต่อไปได้ การประกวดพันธุ์ไก่ในปี ๒๕๕๒
จึงจัดทำไปได้เพียง ๒ ครั้ง ดังกล่าวเท่านั้น

วนาทัศนีย ๓๐ มกราคม ๒๕๕๒

เป็นการประกวดไก่เล็กฮอร์นขาว ผู้ - เมีย ผดุง

การประกวดมดงน.

เล็กฮอร์นขาว-ผู้

- รางวัลที่ ๑ ไต่แก่ไก่ของ นายทพย กังสภัทร
- รางวัลที่ ๒ ,, นายพง ยัมขจร
- รางวัลที่ ๓ ,, นายปง อุษยนิ

เล็กฮอร์นขาว-เมีย

- รางวัลที่ ๑ ไต่แก่ไก่ของ นายสวัสดิ์ เรืองสุนทร
- รางวัลที่ ๒ ,, นายปง อุษยนิ
- รางวัลที่ ๓ ,, นายประวิทย์ ไทตระภาวนนท์

กรรมการตัดสิน หดวงสุวรรณจากกลัดกิจ เป็นกรรมการและ นายภุมรา ทพย เป็นเลขานุการ
 การแจกรางวัล นายก เทศมนตรี ไต่เชิญ น.ส. ตติศา สุวรรณสุภา นางลำไยไทย เป็นผู้แจก
 วนาทัศนีย ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็นการประกวดไก่พันธุ์เนื้อและไข่ (Heavy Breed) ดังนี้-
 ไก่โรดไอแลนด์เร็ด, ไก่ฮอดคราตอป, ไก่บาร์พดัมทรอก, และ ไก่พันธุ์ เนื้อพันธุ์ ไข่ชนิดอื่น ๆ
 ซึ่งรางวัลชนะเลิศ (Grand Champion) ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
 ของการประกวดมดงน.

รางวัลชนะเลิศ

ถ้วยของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี

ประเภทผู้

ไต่แก่ไก่โรดไอแลนด์เร็ด ของ นายสวัสดิ์ เรืองสุนทร พาร์มวัฒนา

ประเภทเมีย

ไต่แก่ไก่โรดไอแลนด์เร็ด ของ นายสวัสดิ์ เรืองสุนทร พาร์มวัฒนา

ไก่พันธุ์โรดไอแลนด์เร็ด

ประเภทผู้

รางวัลที่ ๑ ไต่แก่ไก่ของ นายสวัสดิ์ เรืองสุนทร พาร์มวัฒนา

รางวัลที่ ๒ ไต่แก่ไก่ของ นายสวัสดิ์ เรืองสุนทร พาร์มวัฒนา

รางวัลที่ ๓ ไต่แก่ไก่ของ ดร. สิริพงษ์ บุญ-หลง

ประเภทเมีย

รางวัลที่ ๑ ไต่แก่ไก่ของ นายสวัสดิ์ เรืองสุนทร พาร์มวัฒนา

- รางวัลที่ ๒ ไต่แกไก่ของ นายมนต์ ตแต่วงศ์ ฟาร์ม บ. บารพัต
- รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ นายมนต์ ตแต่วงศ์ ฟาร์ม บ. บารพัต

ไก่พันธุ์ออสเตรีย

- ประเภทผู้ รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ นายจาร์กซ์ จาร์ตโรมัน
- ประเภทเมีย รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ นายสวดัด เรืองสุนทร ฟาร์มวัฒนา
- รางวัลที่ ๒ ไต่แกไก่ของ นายพงษ์ เข้มขจร บ้านขจรพันธุ์

ไก่พันธุ์บราซิล

- ประเภทผู้ รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ นายสวดัด เรืองสุนทร ฟาร์มวัฒนา
- ประเภทเมีย รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ ม.ต. พร่อม กุญชร ฟาร์มกุญชร

ไก่พันธุ์อื่นๆ

- ประเภทผู้ รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ ดร. สิริพงษ์ บุญ-หลง
- ประเภทเมีย รางวัลที่ ๓ ไต่แกไก่ของ ดร. สิริพงษ์ บุญ-หลง

กรรมการตัดสิน หดวงศ์วรรณวาจกกสิกิจ เป็นกรรมการ และนายทวน คมกฤษ เป็นเลขานุการ

การแจกรางวัล นายเกษมมนตรีโตเชิญ พระยาจินตารักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้แจก